

Praha – Žižkov, 28. 10. 2018

P. Jareš

Bůh se nemění**Da 6**

Pokud patříte mezi dříve narozené, máte oproti těm mladším jednu výhodu. Můžete srovnávat poměry v dnešní době s tím, jak věci fungovaly, když jste byli mladí. Proběhlo hodně změn. Skončila první republika. Začala německá okupace. Skončila německá okupace. Začal komunistický režim. Skončil komunistický režim. Místo psacích strojů používáme počítače. Máme mobily atd. Navzdory všem změnám však víte, že něco zůstává stálé a neměnné. A jste - li věřící, pak víte, že je to hlavně *Někdo*, kdo zůstává stálý a neměnný. Daniel na tom byl podobně. V době, kdy se odehrál náš příběh, mu mohlo být kolem osmdesátky, ne - li dokonce více. Společně se svými třemi přáteli už na královském dvoře v Babylóně ledacos prožil. Nyní se dočkal změny režimu. Babylónská říše se stala minulostí a vystřídala ji říše médsko-perská. Nová politická situace vyžadovala přeorganizování státní správy. Tak se stalo, že Darjaveš svěřil Danielovi vysoký státní úřad. Daniel konal svou práci nadmíru dobře, což v jeho okolí vyvolalo dvě protikladné reakce. Král ho chtěl ještě povýšit a udělat z něj svého hlavního zástupce v říši. Ostatní úředníci se chtěli Daniela zbavit. Takové protichůdné reakce může určitě vyvolat i vaše poctivá práce ve vašem zaměstnání. Když totiž někdo dělá svou práci poctivě, často tím zviditelňuje nedostatky práce ostatních. A nesmíme zapomínat ani na prachobyčejnou lidskou závist. Proto asi ta pečlivá snaha najít na Danielově práci nějakou chybu. Snad proto ten silný nátlak na krále, aby vydal výnos, kterým by Danielovo náboženství bylo postaveno mimo zákon.

Lidé mohou vydávat všelijaké zákony, nařízení, zákazy. O svých ustanoveních mohou lidé tvrdit, že jsou neměnná a trvalá. Avšak skutečností je, že všechna pouze lidská ustanovení jednou přestanou platit. Věčná jsou jen Boží pravidla, Bůh sám a jeho království. A protože Bůh je stálý a neměnný, může být stálý a neměnný i ten, kdo Bohu důvěřuje a Boha uctívá - člověk jako Daniel. Ta stálost a neměnnost je v tom, že Bohu neustále sloužíte. A to i tehdy, když je to pro vás momentálně nevýhodné. A tak Danielovou reakcí na královský výnos nebyla vlastně žádná změna v jeho životním stylu. I nadále chodíval třikrát denně do své soukromé “ kapličky ”, kde se třikrát denně modlil k Bohu. Určitě si vzpomněl, že v podobné situaci byli už před lety jeho tři přátelé (viz Da 3, 1 - 30). Jim tehdy hrozilo, že když se nepokloní zlaté soše, budou zaživa vrženi do rozpálené pece. Danielovi hrozilo, že ho hodí do jámy se lvy. Avšak stejně jako kdysi jeho přátelé, ani on se nenechal odradit od uctívání svého Boha. Spoléhal na to, že Bůh ho nějak zachrání, i když nevěděl jak. Jakmile nepřátelé Daniela při modlitbě přistihli, hned ho u krále udali. A tlačili na krále, aby nechal Daniela hodit do jámy se lvy. Král musel být v šoku. A i když chtěl Daniela

zachránit, nemohl. Už neměl takovou moc jako král Nebúkadnesar, o kterém je psáno: “ *Koho chtěl, zabil, koho chtěl, nechal žít, koho chtěl, povýšil, koho chtěl, ponížil.* ” (Da 5, 19 ČEP) V podobné situaci se o stovky let později ocitl římský prokurátor Pilát, když chtěl zachránit krivě obviněného muže z Galileje (J 19, 12). Lidé v důležitých úřadech a ve vysokých postaveních vám mnohdy nemohou nijak pomoci. Ne proto, že by nechtěli, ale protože nemohou. Jsou omezeni všelijakými ohledy, psanými i nepsanými pravidly. Nevíme, co všechno král podnikl, aby Daniela zachránil. Nakonec mu však nezbylo než vydat svého nejlepšího ministra na smrt. U jámy ještě vyjádřil chabou naději, že by snad Daniela mohl zachránit jeho Bůh.

Bůh Daniela skutečně zachránil. Brzo ráno se král vypravil k jámě se lvy. A jak se zaradoval, když mu Daniel z jámy odpověděl! Připomíná nám to jiné ráno o stovky let později, kdy se několik žen časně zrána vypravilo na cestu k hrobu Ježíšovu. Nalezly kámen odvalený a hrob prázdný. A dva muži v zářícím rouchu k nim promluvili: “ *Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.* ” (L 24, 5n ČEP) Bůh je stále tentýž ve všech dobách a za jakékoli politické situace. A ve všech dobách zachraňuje ty, kdo se na něho spoléhají. Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, dává Boží záchraně ten nejbohatší obsah: “ *Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.* ” (J 11, 21 ČEP) I kdybyste pro věrnost Kristu měli trpět škodu, nebo dokonce zemřít - Bůh vás svým vzkříšením zachrání.

Danielovi nepřátelé netušili, že si intrikami proti úspěšnějšímu kolegovi jen usilovně kopou svůj vlastní hrob. Nakonec sami skončili v jámě se lvy - i se svými rodinami. Jste - li Božími služebníky, pak intriky vašich nepřátel se vždy nakonec obrátí proti nim. Nemusíte si dělat hlavu s nějakou pomstou. Co vám provedli, stejně nakonec nějak dopadne na jejich hlavu. V nejlepším případě tak, že budou činit pokání a stanou se z nich rovněž služebníci Boží. Na krále udělala ta událost takový dojem, že promluvil ve verších. Byl svědkem události, která přišla z jiného světa. Toho rána se u jámy se lvy setkal s Bohem, jehož moc opěvuje: “ *... on je Bůh živý a zůstává navěky, jeho království nebude zničeno a jeho vladařská moc bude až do konce. Vysvobozuje a vytrhuje, ...* ” (Da 6, 27n) To je i naše jistota ve všech proměnách tohoto světa. “ *Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.* ” (Žd 14, 8 ČEP)